ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 9ης Σεπτεμβρίου 2010 *

Στην υπόθεση Τ-70/08,

Axis AB, με έδρα το Lund (Σουηδία), εκπροσωπούμενη από τον J. Norderyd, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον A. Folliard-Monguiral,

καθού,

έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ:

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Etra Investigación y Desarrollo, SA, με έδρα τη Βαλένθια (Ισπανία),

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 27ης Νοεμβρίου 2007 (υπόθεση R 334/2007-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Etra Investigación y Desarrollo, SA και Axis AB,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, πρόεδρο, M. Prek και V. M. Ciucă (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: N. Rosner, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Φεβρουαρίου 2008,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 9 Ιουνίου 2008,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 29ης Απριλίου 2010,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 17 Ιουνίου 2004, η προσφεύγουσα Axis AB υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε [και αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σήμα ETRAX.

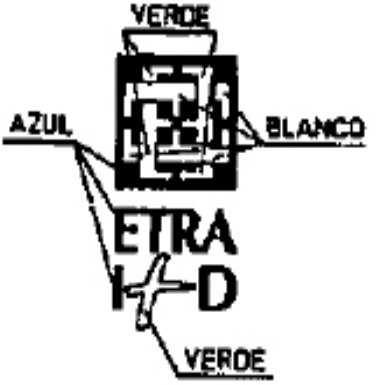
3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται, μετά τον περιορισμό κατά την ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασία, στις κλάσεις 9 και 42 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αυτός έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.

4 Η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 31/2005, της 1ης Αυγούστου 2005.

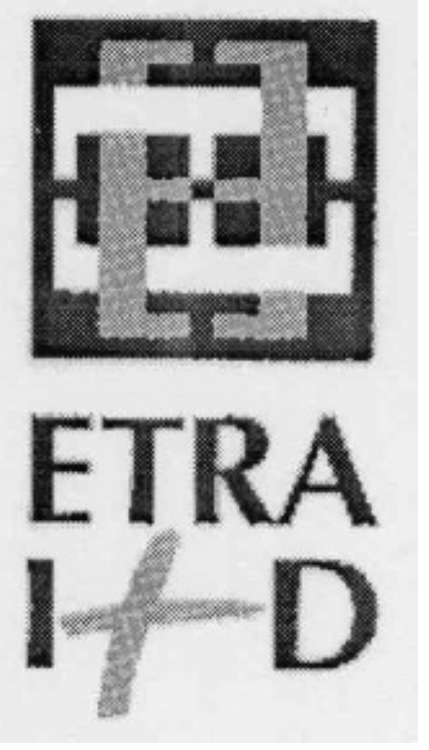
5 Στις 14 Οκτωβρίου 2005, η Etra Investigacion y Desarrollo, SA άσκησε ανακοπή κατά της καταχωρίσεως του αιτηθέντος σήματος δυνάμει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009) για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που παρατίθενται στη σκέψη 3 ανωτέρω.

6 Η ανακοπή στηριζόταν σε δικαίωμα επί των ακόλουθων προγενέστερων σημάτων:

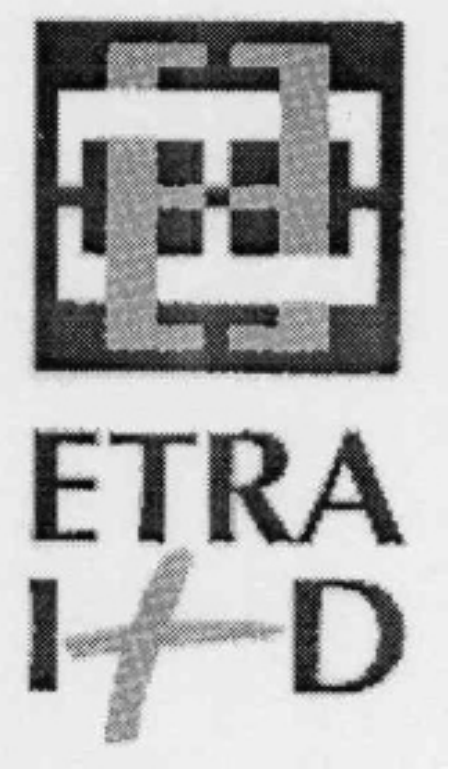
— του ισπανικού εικονιστικού σήματος αριθ. 2194122, το οποίο κατατέθηκε στις 5 Νοεμβρίου 1998 και καταχωρίστηκε στις 22 Νοεμβρίου 1999, για τα προϊόντα της κλάσεως 9 [«Συσκευές επιστημονικές, ναυτικές, τοπογραφικές, ηλεκτρικές, φωτογραφικές, κινηματογραφικές, οπτικές, ζύγισης, μέτρησης, σηματοδότησης, ελέγχου (επιτήρησης), βοηθείας (διάσωσης) και διδασκαλίας· συσκευές για την εγγραφή, τη μετάδοση και την αναπαραγωγή ήχου και εικόνας· μέσα αποθήκευσης μαγνητικών δεδομένων, δίσκοι μουσικής· αυτόματοι πωλητές και μηχανισμοί με κερματοδέκτη· ταμειακές μηχανές, αριθμομηχανές, εξοπλισμός για την επεξεργασία δεδομένων και ηλεκτρονικοί υπολογιστές· συσκευές πυρόσβεσης»]·, το οποίο αναπαρίσταται αμέσως πιο κάτω:

— του ισπανικού εικονιστικού σήματος αριθ. 2413572, το οποίο κατατέθηκε στις 9 Ιουλίου 2001 και καταχωρίστηκε στις 8 Ιανουαρίου 2002 για τα προϊόντα της κλάσεως 9 [«Συσκευές επιστημονικές, ναυτικές, τοπογραφικές, ηλεκτρικές, φωτογραφικές, κινηματογραφικές, οπτικές, ζύγισης, μέτρησης, σηματοδότησης, ελέγχου (επιτήρησης), βοηθείας (διάσωσης) και διδασκαλίας· συσκευές για την εγγραφή, τη μετάδοση και την αναπαραγωγή ήχου και εικόνας· μέσα αποθήκευσης μαγνητικών δεδομένων, δίσκοι μουσικής· αυτόματοι πωλητές και μηχανισμοί με κερματοδέκτη· ταμειακές μηχανές, αριθμομηχανές, εξοπλισμός για την επεξεργασία δεδομένων και ηλεκτρονικοί υπολογιστές· συσκευές πυρόσβεσης»], το οποίο αναπαρίσταται αμέσως πιο κάτω:

— του ισπανικού εικονιστικού σήματος αριθ. 2413574, το οποίο κατατέθηκε στις 9 Ιουλίου 2001 και καταχωρίστηκε στις 22 Απριλίου 2002 για τις υπηρεσίες της κλάσεως 42: («Υπηρεσίες μηχανικών· υπηρεσίες βιομηχανικής, ηλεκτρικής και ηλεκτρονικής ανάλυσης και έρευνας»), το οποίο αναπαρίσταται αμέσως πιο κάτω:

7 Ο λόγος που προβλήθηκε προς στήριξη της ανακοπής συνίστατο στον κίνδυνο συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009].

8 Στις 11 Δεκεμβρίου 2006, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή στο σύνολό της, κρίνοντας ότι οι διαφορές μεταξύ των σημείων ήταν ικανές να αποκλείσουν τον κίνδυνο συγχύσεως μεταξύ των προγενεστέρων σημάτων και του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

9 Στις 21 Φεβρουαρίου 2007 περιήλθε στο ΓΕΕΑ προσφυγή, χωρίς ημερομηνία, κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

10 Με απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2007 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ δέχθηκε την προσφυγή και ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών, απορρίπτοντας την αίτηση καταχωρίσεως στο σύνολό της.

11 Ειδικότερα, το τμήμα προσφυγών εξέτασε, καταρχάς, το ζήτημα του παραδεκτού και έκρινε ότι, μολονότι το δικόγραφο της προσφυγής χωρίς ημερομηνία παραλήφθηκε από το ΓΕΕΑ στις 21 Φεβρουαρίου 2007, δηλαδή μετά την παρέλευση της προθεσμίας για την άσκηση προσφυγής στις 12 Φεβρουαρίου 2007, η καταβολή του τέλους της προσφυγής με τραπεζικό έμβασμα «ισοδυναμ[ούσε] με την άσκηση προσφυγής όσον αφορά το παραδεκτό αυτής», δεδομένου ότι είχε γίνει εμπροθέσμως και περιείχε τα λεπτομερή στοιχεία που απαιτούνται από τον κανόνα 48, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1).

Αιτήματα των διαδίκων

12 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

13 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

14 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, το ΓΕΕΑ επισήμανε ότι ζητούσε είτε την απόρριψη της προσφυγής επί της ουσίας είτε τη μεταρρύθμιση της προσβαλλομένης αποφάσεως βάσει της εκθέσεως διαβιβάσεως τηλεομοιοτυπίας που είχε αποστείλει η αντίδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Σκεπτικό

15 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσία, δύο λόγους ακυρώσεως αντλούμενους, αντιστοίχως, από παράβαση του κανόνα 49, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2868/95 και παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

16 Πρέπει, καταρχάς, να εξετασθεί ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του κανόνα 49, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2868/95.

Επιχειρήματα των διαδίκων

17 Η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι παρέβη τον κανόνα 49, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2868/95. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε εσφαλμένως ότι η προσφυγή ήταν παραδεκτή, βάσει του κανόνα 49, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95, μολονότι το αποδεικτικό του τραπεζικού εμβάσματος για την καταβολή του τέλους προσφυγής είχε συνταχθεί στην ισπανική γλώσσα, αντιθέτως προς τα οριζόμενα στον κανόνα 48, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, κατά τον οποίο, το δικόγραφο της προσφυγής υποβάλλεται στη γλώσσα της διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, δηλαδή εν προκειμένω στην αγγλική.

18 Το ΓΕΕΑ αναγνωρίζει ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη τον κανόνα 49, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2868/95. Εντούτοις, το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι, βάσει αρχής του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το σφάλμα στο οποίο υπέπεσε το τμήμα προσφυγών δεν αρκεί για να δικαιολογήσει την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, διότι αυτή η «διαδικαστική παρατυπία» δεν ήταν «καθοριστικής σημασίας» για το παραδεκτό της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

19 Κατά το ΓΕΕΑ, η προσφυγή ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν παραδεκτή για τον λόγο ότι η αντίδικος κατέθεσε στις 21 Φεβρουαρίου 2007 έκθεση διαβιβάσεως τηλεομοιοτυπίας, πιστοποιούσα την αποστολή, στις 8 Φεβρουαρίου του ιδίου έτους, δικογράφου προσφυγής το οποίο πληρούσε πλήρως τις προϋποθέσεις του κανόνα 48 του κανονισμού 2868/95. Μολονότι το ΓΕΕΑ δεν βρήκε κανένα αποδεικτικό παραλαβής της τηλεομοιοτυπίας αυτής, κατά τη νομολογία [απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Απριλίου 2005, T-380/02 και T-128/03, Success-Marketing κατά ΓΕΕΑ - Chipita (PAN & CO), Συλλογή 2005, σ. II-1233], η ημερομηνία παραλαβής ενός εγγράφου μπορεί να αποδειχθεί με έκθεση διαβιβάσεως τηλεομοιοτυπίας.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

20 Πρέπει, καταρχάς, να εξετασθεί ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του κανόνα 49, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95.

21 Όπως προκύπτει από τον κανόνα 49, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95, αν η προσφυγή δεν πληροί, ειδικότερα, τις προϋποθέσεις που διαλαμβάνει το άρθρο 59 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 60 του κανονισμού 207/2009), το τμήμα προσφυγών την απορρίπτει ως απαράδεκτη, εκτός αν οι ελλείψεις θεραπευθούν πριν λήξει η προθεσμία που προβλέπει το άρθρο αυτό, δηλαδή εντός δύο μηνών από την ημέρα κοινοποιήσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

22 Δυνάμει του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, η προσφυγή πρέπει να ασκηθεί εγγράφως ενώπιον του ΓΕΕΑ εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημέρα κοινοποιήσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και θεωρείται ότι έχει ασκηθεί μόνο μετά την καταβολή του τέλους προσφυγής.

23 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία του Πρωτοδικείου, κατά το άρθρο 59 του κανονισμού 40/94, η προσφυγή θεωρείται ασκηθείσα μόνο μετά την καταβολή του τέλους προσφυγής, πλην όμως μόνη η πληρωμή του ποσού αυτού δεν μπορεί να θεωρηθεί ισοδύναμη της πράξεως που απαιτεί το άρθρο αυτό [απόφαση του Πρωτοδικείου της 31ης Μαΐου 2005, Τ-373/03, Solo Italia κατά ΓΕΕΑ – Nuova Sala (PARMITALIA), Συλλογή 2005, σ. II-1881, σκέψη 58].

24 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, μολονότι το δικόγραφο της προσφυγής χωρίς ημερομηνία παραλήφθηκε από το ΓΕΕΑ στις 21 Φεβρουαρίου 2007, δηλαδή μετά την παρέλευση της προθεσμίας για την άσκηση προσφυγής στις 12 Φεβρουαρίου 2007, η καταβολή του τέλους της προσφυγής με τραπεζικό έμβασμα

«ισοδυναμ[ούσε] με την άσκηση προσφυγής όσον αφορά το παραδεκτό αυτής», δεδομένου ότι είχε γίνει εμπροθέσμως και περιείχε τα λεπτομερή στοιχεία που απαιτούνται από τον κανόνα 48, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95.

25 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη την προϋπόθεση του παραδεκτού του δικογράφου της προσφυγής που προβλέπει το άρθρο 59 του κανονισμού 40/94, όπως ερμηνεύθηκε από την προπαρατεθείσα νομολογία και, κατά συνέπεια, παρέβη τον κανόνα 49, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95.

26 Όσον αφορά τους ισχυρισμούς του ΓΕΕΑ, κατά τους οποίους το σφάλμα στο οποίο υπέπεσε το τμήμα προσφυγών πρέπει να θεωρηθεί παρατυπία η οποία δεν συνεπάγεται την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, διότι, ελλείψει της παρατυπίας αυτής, η απόφαση δεν θα είχε διαφορετικό περιεχόμενο, πρέπει να επισημανθεί ότι, με το υπόμνημά του απαντήσεως, το ΓΕΕΑ ζήτησε μόνον την απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας. Μόλις κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση δήλωσε ότι ζητούσε από το Γενικό Δικαστήριο είτε την απόρριψη της προσφυγής είτε τη μεταρρύθμιση της προσβαλλομένης αποφάσεως βάσει της εκθέσεως διαβιβάσεως τηλεομοιοτυπίας που είχε αποστείλει ο έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

27 Αν η δήλωση αυτή πρέπει να νοηθεί ως υποβολή αιτήματος περί μεταρρυθμίσεως της αποφάσεως για πρώτη φορά κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το εν λόγω αίτημα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο, ανεξαρτήτως της ενδεχομένως εκπρόθεσμης υποβολής του. Συγκεκριμένα, μολονότι το άρθρο 134, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου ορίζει ότι «οι παρεμβαίνοντες μπορούν, με το υπόμνημα αντικρούσεως που καταθέτουν […], να αιτούνται την ακύρωση ή τη μεταρρύθμιση της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών ως προς το θέμα στο οποίο δεν αναφέρεται η προσφυγή», προκύπτει, εξ αντιδιαστολής, από την τελευταία αυτή διάταξη, ότι το ΓΕΕΑ δεν έχει τη δυνατότητα προβολής τέτοιων αιτημάτων (απόφαση

του Δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 2004, C-106/03 P, Vedial κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-9573, σκέψη 34).

28 Στο μέτρο που, με την ανωτέρω επιχειρηματολογία, το ΓΕΕΑ καλεί το Γενικό Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή και, ως εκ τούτου, να επικυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, προβαίνοντας μόνο σε αντικατάσταση του σκεπτικού της, το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

29 Ειδικότερα, πρέπει να υπομνησθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο ελέγχει τη νομιμότητα των αποφάσεων των οργάνων του ΓΕΕΑ. Αν καταλήξει ότι μια τέτοια απόφαση, κατά της οποίας βάλλει προσφυγή που ασκήθηκε ενώπιόν του, στερείται νομιμότητας, οφείλει να την ακυρώσει. Δεν μπορεί να απορρίψει την προσφυγή υποκαθιστώντας με τη δική του αιτιολογία αυτήν του αρμοδίου οργάνου του ΓΕΕΑ, που είναι ο εκδότης της προσβαλλομένης πράξεως [απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Μαρτίου 2009, T-402/07, Kaul κατά ΓΕΕΑ – Bayer (ARCOL), Συλλογή 2009, σ. II-737, σκέψη 49].

30 Εν προκειμένω, επισημάνθηκε ήδη ότι το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών ως προς το παραδεκτό της προσφυγής που του υποβλήθηκε στηρίχθηκε αποκλειστικώς στο αποδεικτικό του τραπεζικού εμβάσματος, το οποίο εξομοιώθηκε προς το δικόγραφο της προσφυγής. Επισημάνθηκε, επίσης, ότι το συμπέρασμα αυτό, στο οποίο κατέληξε το τμήμα προσφυγών με την προσβαλλόμενη απόφαση, ήταν νομικώς εσφαλμένο (βλ. σκέψη 25 ανωτέρω).

31 Αντιθέτως, το τμήμα προσφυγών ουδόλως στηρίχθηκε στην έκθεση διαβιβάσεως τηλεομοιοτυπίας, την οποία επικαλέστηκε το ΓΕΕΑ στο πλαίσιο της επιχειρηματολογίας του. Με τη σκέψη 9 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών περιορίζεται, συναφώς, στην ακόλουθη επισήμανση:

«Η αντίδικος υποστηρίζει ότι η προσφυγή κατατέθηκε στις 8 Φεβρουαρίου 2007, πριν την καταληκτική ημερομηνία, και προσκομίζει έκθεση διαβιβάσεως τηλεομοιοτυπίας προς στήριξη του εν λόγω επιχειρήματός της. Το Γ[ΕΕΑ] δεν βρίσκει εντούτοις κανένα αποδεικτικό παραλαβής κατά την ανωτέρω ημερομηνία του εν λόγω υποτιθέμενου εγγράφου».

32 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση. Στο τμήμα προσφυγών εναπόκειται, εφόσον απαιτείται, να εκτιμήσει αν και κατά πόσο το ανωτέρω έγγραφο, το οποίο επικαλέστηκε το ΓΕΕΑ στο πλαίσιο της επιχειρηματολογίας του, είναι δυνατό να επηρεάσει το παραδεκτό της ενώπιόν του εκκρεμούσης προσφυγής της αντιδίκου.

33 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος ακυρώσεως της προσφεύγουσας και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση επί της ουσίας, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξετασθεί ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του κανόνα 49, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 ή ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

Επί των δικαστικών εξόδων

34 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 27ης Νοεμβρίου 2007 (υπόθεση R 334/2007-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Etra Investigación y Desarrollo, SA και Axis AB.**

2) **Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα έξοδα της Axis.**

Βηλαράς Prek Ciucă

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9 Σεπτεμβρίου 2010.

(υπογραφές)